

- Jézus és a tanítványok együtt örülnek. A tanítványok kezdeti örömeiben nem minden tiszta, Jézus helyreigazítja őket. Megmondja, mi az, aminek örülniük kell, és annak tudnak is örülni.
- „Hetven [kettő]” tanítvány. 4Móz 11,27: a hetven prófétáló vén. Amit a tanítványok tesznek, felér a prófétsággal. Jézust prédikálják, és az Ő neve tesz csodákat, űz ördögöket. A prófétákat mindig az Úr küldi, a tanítványokat Jézus küldi. Üzenet az akkoriaknak és nekünk is: Jézus az Úr.
- „Láttam a Sátánt leesni”: ez Jézus győzelme, Ő taposott a kígyó fejére. Ezt a győzelmét látta előre, és ezt láthatták a tanítványok is: „hatalmat adtam nektek, hogy kígyókon és skorpiókon tapodjatok”. Amikor látjuk, hogy bennünk, velünk, körülöttünk csodák történnek, megtér valaki, lássuk benne Jézus győzelmét. – A lelkek (pneumák) Jézusnak engednek, nem nekünk.
- „A Te neved által” engednek a lelkek. A tanítványok felismerik Jézus nevének a hatalmát. Nekik már nem elmélet, hogy Jézus az Úr.
- „A nevetek fel van írva a mennyben.” Hogyan lett felírva? Jézus választotta ki őket. Minket is. Hittel fogadták, amit Ő adott – mi is. Ő cselekedett először, Ő adott, ennek örülünk. Az újabb ajándékai mellett is.
- A tanítványok Jézusnak mondták el az örömet. Mi is neki mondjuk el, és engedjük, hogy gondozzon, helyre tegyen. – Ő az Atyának mondja el az örömét, ezt hallhatjuk mi is, ezért örülhetünk és csodálkozhatunk mi is. Jézus hálaadása olyan, mintha maga is csodálkozna. Pedig tudja, hogy az Atya ilyen: nem a „bölcseknek és értelmeseknek” (nem a 70 tagú nagytanácsnak) jelenti ki „ezeket” (amiket cselekszik), hanem a „kisdedeknek”, a tanítványoknak, akik hittek abban, hogy ha Jézusról tesznek bizonyosságot, annak ereje lesz – hittek Jézus nevében, előre, az Ő ígérete alapján. „Ha olyanok nem lesztek, mint a kisgyermekek...”
- Az Atyát a Fiú jelenti ki. Ebben az imádságában is: ilyen az Atya. Amilyennek megismerem Jézust, olyannak ismerem meg az Atyát is. Ehhez az Ő tanítványának kell lennem: Őt hallgatnom, neki elmondanom mindent, elfogadnom, ha helyreigazít, mennem, ahova küld, bizonyosságot tenni, vállalni az Ő nevét. Ekkor fogom „látni, amit sok próféta és király nem látott”. Ők is láttak valamit, amit Isten kijelentett nekik, és arról bizonyosságot is tettek (hittel és felülről való bátorsággal), de nem volt velük személyesen Isten a Fiában. Velünk itt van, és nekünk Ő jelenti ki, hogy „a nevünk fel van írva a mennyben”, ahol mi is és a „próféták, királyok” is ugyanazt fogjuk színről színre látni.